

PERIÓDICH VERMELL

:: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS :: ARTS Y LLETRES ::

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Ronda de l' Universitat, 96. BARCELONA

PERFILS DE LA VIDA MUSICAL EN ITALIA

UNA PRIMA DONA (1)

VI

Lo dia 24 de desembre hi ha grand moviment en tota la ciutat de *Birloquinibirlocato* y case- rios de las inmediacions, preparantse tothom á assistir al estreno d' *Ernani*. Pero hi ha un mo- viment mes particular en algunas casas de la mateixa ciutat. El señor conde del *Manicolungo* ha recomenad la *primd* dona á tots los seus ter- tulians, los quals se proposan ferlihi una gran ovació per tenirlo content; y l' *angelo infedele* de la seva cara meitat va de casa en casa prego- nant lo talent de la señora *Angelica*, y ha fet ja comprometre á tots los seus amics particulars á aplaudirla á cada bram que fassi; de modo que tota la ciutat creu que lo que es la triple triun- fará espléndidament; y ella, que ha sabud lo que aquells dos feien per ella, n' está tan segura, que no 'n te cap dupte. «¡Quins aplausos tindrè! pensa. ¡Quins crits de *brava* me donaràn! ¡qué de flors caurán als meus peus! ¡Ah! ja voldria trobarmi. ¡Cuánt tardará á arribar la nit!»

Entretant el *signor Bribonello*, aquell peri- odista estafalari que saben, crida al partiquino que representa al escudé d' en Silva, l' hi re- corda las sevas promesas; y l' hi diu que ha arribat lo dia de complirlas. «Parli y obehiré,» responde lo partiquino. En *Bribonello* l' hi es- plica lo que necessita: l' hi ofereix cent pessetas, y una col·locació d' corredor de grans del boti- gué del blat de moro; lo partiquino tem y vacila; l' altre comensa á enseñarli bitllets de banc; lo partiquino cedeix; promet, y prend cincuenta pessetas en garantia. «Ho faré, ho faré, señor *Bribonello*, exclama, conti ab mí.» —«Si no ho fas te mataré, diu aquell, perque me farias quedar com un porc.» —«No tingui pó. Jo no tinc mes qu' una paraula.» —«Recordat be, doncs, que cuand hagis de dir alló

*Alla porta del castello
giunse il re con un drapello...*

en lloc de *drapello*, posa alló que t' hi dit, sino tot será perdut.» —«Me 'n recordaré. No tingui pó. Pero si l' empresari diu qu' es mentida qu' ell m' ho ha manat, ¿qué faix allavoras?» —«Digas que jo ho hi sentit; que tots tres eram

(1) Véginse los números 4 y 7 de LA TRAMONTANA.

al teatro, en un recó del escenari; jo ja m' hi deixaré veurer ans de comensar la funció, y aixís tothom s' ho creurá.» —«Y vosté assegura- rará qu' es vritat?» —«Sí.» —«Allavoras *evviva il signor Bribonello!*» Y fent una pirueta, se 'n va tot content, cridant: «¡Ganga, ganga! ¡cen pelas y corredor de grans del botigué de blat de moro! ¡cualsevol fassi de partiquino!»

Creientse ja segur, en *Bribonello* fa entrar á un tipo de trabucaire qu' ha estat tres vegadas á presi-ri per ganivetadas y qu' es l' home de la gent del tró de la ciutat, y l' hi diu: «*Mio caro*: ha arribat lo dia. Aneuse 'n al galliné ab tota la mainada; no aplaudiu, encare que los altres aplaudeixin; jo os enviaré un papé, y cuand succeheixi lo que os diré en ell, feu una revolució y no deixeu continuar la ópera de cap modo. No os faltarán ajudas, creieume.» L' altre responde: «Oh, som xexanta homes decidits, y encara que tot *María Santíssima* s' hi oposés, feriam lo que vosté nos mani.» —«Ja sebeu qui paga, diu en *Bribonello*. Con que discreció, y l' orsa terratremo.» L' altre se 'n va entusiasmat, pensant si per cumplir millor será mes be calá foch al teatro ó tirarne á terra la meitat. «En fin, pensa, allavors ho veurém. Pero me lluhiré.»

Lo dia antes el confident del Administrador de Correus havia rebut dinés é instruccions, y el 24 estava acabant los seus preparatius. Co- neixent que seria difícil fer guardar secret á tots los empleats de correus y companys que ho sa- bían, los engañá dient á uns que habian de xiular al barítono y á altres que habian de matar al tenor; pero que non diguessin res á ningú. Ho feren ells tan bé, que tot xiu xiu ho digueren á mitxa ciutat, de modo que al mitx dia del 24 per tot se parlava ja de la gran xiula- da que s' havia de dar, sols que uns juravan que seria per lo barítono y altres deien qu' era fals, que seria per lo tenor.

Además lo pícaro feu comprar tres grans cols, d' una especie qu' hi ha en Italia, en certs punts, que cada col pesa mitxa arroba; y des- prés d' embolicarlas be en papers, las guarda per emportárselas ab dos amics seus al teatro, sens dirne res á ningú. «Aixó ferá el gran cop, pensaba. Cuand l' Administrador veurá que cauen aquets feixos se reventará de riure, y de segur que 'm fa doná un ascens mes alt del qu' es proposa. ¡Ah, zafat!»

VII

Arriba l' hora de la funció. Lo teatro s' ompla de gent; entre la del Administrador y l' agent

d' aquet ab los feixos de cols embolicats, y un porter los detura y l' hi diu: «¿Qué portas aquí?» —«Res, home. Flors per un cantant.» Y ab dis- simulo l' hi posa en la ma 50 céntims de pesse- ta; lo porter fa el desentés, y deixa passarlos dient: «¡Ah! comprenc: toyas per la *signora Angelica!*» Desseguida corre per lo teatro la veu de que han entrat tres grans cols; sols qu' uns diuen que son per lo tenor, y altres aseguran que las tirarán al barítono. Sobre aixó hi ha moltas disputas y parlarias; tothom vol tenir rahó y saber de cert lo que diu.

Los rumors que corrian contra ells habian ja arribat á oídos del tenor y barítono, posantlos en roda, perque com uns deien de l' un y altres de l' altre los dos no sabían qui rebria, y es- taban ab l' ánima entravessada, renegant com dos carreters. «¡Dio...! pensava el tenor. Al menos xiulessin al barítono!» —«¡Madonna...! murmuraba el barítono. Fumeu al menos la xiula á aquet brétol de tenor que guaña més dinés que jo.» En aixó, com ja estaban en los seus camarins, foren á dirlos que habian arri- bat aquellas tres grans cols, y que corria la veu de que servirian per l' un ó l' altre. «¡Madonna santíssima! varen exclamar. Avuy arriba la última hora de l' un ó l' altre.» —«Fes que siga el barítono, aña dia el tenor.» —«Fes que sigui el tenor, aña dia el barítono.»

La señoreta *Angelica* sabia lo mateix, pero com no sentia parlar á ningú contra ella, es- taba en sas glorias, se divertia ab tot lo que l' hi contavan, y lo de las cols l' hi va caurer en tanta gracia, que no podia pensar en cols sens plorar de riurer. «¡Ay Deu meu! pensaba. Quin far de riurer me faré cuand vegi rebote pel cap d' aquets gossos de tenor y barítono aquells pa- nés de verdura. En cambi ells plorarán de rabia veyent los bravos que 'm farà el públic y las toyas que 'm tirarán. Si ja están morts de zelos, y me deuen habé tirat mes malediccions qu' un condemnat. Pero jo me 'n fumo.»

Lluís CARRERAS

(Seguirá)

AQUELL PREDICADOR QUE Á TORRUELLA

excomunicá LA TRAMONTANA, digué en lo poblet de l' *Estartit*, que si anavan á confessar y no li deyan tot, tant se l' endonava que hi anessen com que no, perque tampoch hi guanya res.

A la matinada sentí un cruiximent en la cambra que dormia y... com la conciencia li deu pesar, va temé, y sorti del quarto. Al mateix moment s' ensorrá tot, quedant entre las runas fins l' hábit sacerdotal.

¿Si será un avis de la Providencia perque no torni á excomunicarnos? — ¿Si hi haurá nihilistas á l' *Estartit*?

COPLAS

DEDICADAS ALS FRARES DE CASSÀ DE LA SELVA

En la vila de Cassà
certs comparses y comares,
sota 'l famós campaná (1)
han contractat á ne 'ls freres
perque vinguin á ensenya.
Mala llavor
pitjor que 'l gram;
los lliberals
vos ho dirán.

Los pobles del encontorn
tots ne diuhen ¿qu' es estrany,
que una vila com aquesta
en la que tants taps s' hi fan,
vulgan freres, que la llana
fassin creixe á n' al remat?
Mala llavor, etc.

Hi ha un tal senyor Arcalde
nomenat Pepet Nadal,
que 's feu molt ab la Missió
y eixos fruyts nos ha donat.
Mes com ara está de baixa,
y tem algun daltabaix,
deixa fer certes brometas
que no son pas gens del cas.
Mala llavor, etc.

Un advocat sense plets,
un célebre manescal
y un rector que 's diu *La-pedra*,
(sino que amaga la ma)
han remenat las cireras,
y tan bé ho han disposat,
que fins *l' infalible*, en Jaume,
que te 'l trono á can Sant Joan,
n' ha dit á los seus: «Correu,
porteume 'ls freres aviat.»
Mala llavor, etc.

Ple de goig *l' Estat Major*
la seva obra contemplant,
diu ab molta fruició:
—«Los mestres, ja morirán
y tindré més instrucció:
com que 'ls freres sabis son,
tothom que ab ells anirà,
sense voler, ja sabrá
totas las ciencias del mon.»
Mala llavor
pitjor que 'l gram;
los lliberals
vos ho dirán.

Cassà de la Selva, Maig de 1881

Aquestas coplas poden cantarse ab acompanyament de cobertoras, culleras, forquillas, esquellots, cassolas y altres instruments per l' estil.

LA PROVIDENCIA HERETJE

En Tavira, població important de Portugal, fa poch dias ha ocorregut un fet que ha causat la indignació de tot lo clero de la nació vehina per las graves circumstancias de que ve revestit. Queya sobre aquella vila una tremenda tempestat de llamps, trons, aygua y tot quant la ira del cel va recordarse de tirar daltabaix.

La Providencia desde allá dalt miraba los tráfechs de la terra, y quan tothom estava descuidat tira una especie de bomba de dinamita en forma de llamp demunt de la iglesia de sant Francisco, y poch rato després cremaban en espléndit auto de fe las imatjes dels sants y santas de la cort celestial y 'l temple era reduhit á cendras.

Los capellans cridavan indignats perque Déu semblava que s' hagués confabulat ab los heretjes y ateos portugueses.—¿Fins Ell! (exclamava un *pare* plé de ira, y més tart enragollat de rabia y blau de desesperació) ¿fins Ell fa coro ab los ateos, ab los malehits libre-pensadors! ¿Ja ho veyeu! Deixarse convence per los escéptichs que feren de Camoens un deu, de Víctor Hugo un altre deu y ara pretenen divinisar á Calderon de la Barca! ¿Qui ho habia de dir! ¿Deu ferse heretje, ferse sacrílego! ¿Tot está perdit! ¿Qui salvará ara las... nostras panxas?

Y lo pobre reverent va esclatar un plor que enternia.
Lo pitjor de tot es que pot ser tenia rahó per plorar.

(1) Se conta com á fet històrich que un cert senyor d' aquesta vila, mostrant la població á un foraster, aquest l' hi va elogiar molt lo campanar, y ell, tot satisfet y aixurit, va dirli ab molta formalitat: ¡Oh, si! Y tal com lo veu, es fet aquí mateix.

Un de nostres corresponsals de Catalunya nos demana que 'l rellevém del càrrech, perque lo rector del poble l' amenassa ab excomunicarlo si continúa venent LA TRAMONTANA.

Aixó vol dir que 'l pare reverent n' haurá fetas á l' alsada d' un campanar, y tem que 'l vent ho escampi entre las mansas ovellas.

Aixó de las excomunions comensa á preocuparnos, perque com nos fan vendre més números del periódich, lo nostre editor dona cada salt á mida que aumenta la demanadissa, que nos fa teme per ell si aixó continúa.

Los puigcerdanesos aquest any també commemorarán l' atac y defensa que feren contra 'ls carlins durant los dias 10 y 11 d' abril del 73. ¡Avant Puigcerdá! las fetxas contra la reacció s' han de recordar sempre.

La societat de balls «Antigua de Pascua» celebrará un certámen literari lo dia 5 de juny, en lo que no hi faltarán temas per la llengua catalana. Sabém que algunas societats, també de ball, ja han ofert varios premis.

D' un quant temps ensá notém que 'ls balladors se torna catalanistas. De manera que are lo pare Claret diria

*Jóvenes que vais bailando
al certámen vais saltando.*

Lo senyor Castelar, que cada dia 's torna més de la crosta de baix, ha escrit una carta al célebre periodista francés Mr. Girardin, dihentli que ara aném tan bé, que no tenim res que envejar ni á la Fransa, ni Alemania, ni Italia ni á enloch. Parlant de la lley de imprenta diu que lo senyor Sagasta l' ha deixada á un reconet del Museo arqueològich.

Deu voler dir que fins vendrán la lley canovera per los museos. O sia: que tothom que vulga escriure trobará fàcilment punts ahont comprar aquellas quantas planas de ferro.

També vol dir que si algun dia fos poder en Castelar tindriam, además de *drets individuals y llibertat de pensar*, una lley d' imprenta tan bona com la d' avuy.

Diuhen que 'ls caballs del ministre de la Governació s' han menjat, en mitj any, vint mil duros de palla.

¿No 'ls sembla qu' es menjar molt?
Jo crech que d' aquesta palla no 'n menjarian solzament los caballs, sino que alguna persona també hi deuria fer tiberis...

Hi ha tanta gana pe 'l mon...

Una mare ha impedit que sa filla, candorosa nena de dotze anys, torni may més ahont ab la capa de la religió l' hi fan preguntas indecorosas...

—No parlis més. Te refereixes al confessorari...

Ha fugit de Segovia un recaudador de contribucions ab fondos considerables.
¿Cosa nova!

Ja diguerem en lo número passat que Sevilla estaba plena d' aygua.

L' inundació ha sigut general y molt terrible en varios punts.

Per més que s' envian alguns quartos per auxiliar á las víctimas, los tals ausilis no arriban en lloch.

La caritat... la llimosna... ajudan á morir.

Los regidors del nou Ajuntament de Barcelona també fan *salat* á las sessions, no podent sen celebrar algunas per faltas d' assistencia.

Y donchs, senyors fivallers, ¿qué no saben que per no cumplir valia més no aceptar?

Aviat los cayguts diuhen: «Per fer aixó no necessitavan treurens.»

Y tindrán rahó.

Dilluns passat á la tarde va celebrarse lo *meeting* proteccionista anunciat dias enrera. Fou

una cosa extremadament lluhida. Parlaren algunas personas molt conegudas, y si be lo que va dirse no tot era nou ni tot era prou sá de doctrina encara que enlluhernés á primer cop de vista, algo sentirem de bó.

Per nosaltres la reunió ó manifestació celebrada en lo teatro Principal te un punt de vista molt important, y per aquest motiu nos congratulém de la bona impressió que deixá en lo ánimo de quants hi concorregueren. Nos referim á la tendencia anti-absorvent, al esprit descentralizador que generalment va animar als oradors y trobá eco en la gentada que omplia 'l teatro, puig tot lo més aplaudit fou lo que 's dirigia contra la gandula vila del os.

Los periódichs de Madrid d' aquestos últims dias, están que treuhen foch per tots quatre costats contra Catalunya.

Pitjor per ells.

Noticias telegráficas d' un mateix dia:

«La via férrea de Toledo ha sigut rompuda en cinch distints punts, á causa d' haberse sortit de mare lo riu Tajo. Lo mateix ha passat entre Hornachuelos y Córdoba, motivant aquest succés l' enderrocament d' un marge de vora 'l riu.

«En lo terremoto de la isla de Xio han mort 3,000 personas. Quaranta mil han quedat no més que ab la roba de la esquena. Continúa 'l terremoto.

«Corre 'l rumor d' haberse rebut un telégrama de Oporto dihent que habia estallat una revolució republicana, treballantse una lluyta encarnisada entre la tropa y 'l paisanatje.

«Regna gran agitació ab motiu dels successos de Tunis. S' han embarcat en Alger un regiment de suavos y un altre de cassadors pera rompre las hostilitats diumenje. Las tropas de la frontera han rebut órdre de esperar reforços.

«Los detalls que 's reben de Xio son desconsoladors.

«Victor Hugo está malalt d' una pulmonia. Lo terremoto del arxipiélach grech ha destruit completament la ciutat de Xio. Lo número de víctimas es considerable.

«Han estallat nous desordres en Irlanda á causa del rigor ab que s' aplican las lleys votadas pe 'l Parlament inglés.

«Continúan las presons en Sant Peterburg á conseqüencia de las declaraciones de Sofia Petrowski.

«La *Gaceta* publica varios nombraments militars...»

*..... y en tanto el mundo sin cesar navega
por el piélago inmenso del vacío.*

En un dels números vinents publicarem un article del Dr. Cruells, titolat: *L' ull de poll-de Mossen Clica*. — Ja poden prepararse á riure.

CATALUNYA Y MADRIT

Fa poch dias que á Madrid l' element libre cambista celebrava un *meeting* contra lo proteccionisme.

Allá 's varen fer discursos per gent de guants y levita, pensant posá á Catalunya lo que 's diu: de volta y mitja.

Mes vingué un altre *meeting*, compost de gent més senzilla, com son de nostra ciutat dignes fills de la provincia, congregats per protestarne contra las malas doctrinas que professan los *atletas* del Madrid libre cambista.

Fou molt lluhida la festa y honrosa per la provincia, perque aquí, com catalans y germans de las distintas provincias, que 'ns estimém y esperém veure feliçs, no podém restar quiets al veure las tentativas de aquesta gent obcecada, que volen tallá la vida de tantas fonts de riquesa qu' Espanya pot mostrá un dia.

Recordin los de Madrid, *cambistas* ó no *cambistas*, que Catalunya no dorm; viu desperta tot lo dia; y si un jorn ha de plorar, no per sa culpa, sort trista, la historia, que no menteix, farà llegir á 'ls que vingan, qu' ella cumpli son deber defensantse ab heroisme.

MIGUEL SERVÓLE

Amich Llätzer:

Dispensim si soch tan toca tardá; es mal propi d'artistas. Ademés aixó de pagar un ral per cada carta... ¡y ab los nostres guanyos!... Pero cregui que, á pesar de la crisis de pistrinchs, l'hi hauria escrit si lo moviment artistic de las altres setmanas hagués valgut vuyt quartos y mitj, com los sellos de correus. Avuy ja es diferent; com moltas gotas fan un ciri, tinch algo per dirli y prometo no molestarlo massa llegint gargots meus.

La setmana que vosté se'n va anar á Pipi, en Reynés exposá un quadro de molt bon efecte. Era lo passeig aquell de Venecia ahont hi ha lo típic monument d' en Colleoni, mes no es tan bó que no hi trobés un pero. ¡Figuris, era un dia plujós á Venecia! Com si á un general lo pintessin ab calsetots y estrenya-caps. Per aixó un critic meu cregué que era una plassa de Paris.

També hi habia alguna coseta més aquella setmana, essent dignes de menció dos bocetos d' en Mas, un retrato en barro d' en Vallmitjana y altre idem d' en Clarassó.

La setmana següent no valia la pena d' anar á ca'n Parés. Aquesta, com es lógich, no te cara ni ulls. Jo no sé ahont anirém á parar.

La classe d' estética comensa á fer olor de cementiri. Cada dia desertan d' aquells banchs los que tingueren la ocurrència aquest any de matricularshi. Y ho comprench: figurintse que van á sentir sermons mal girbats en los quals se parla de la predicació dels apóstols en la Capadocia y de los vidres de colors ab mamarratxos que hi han per las iglesias. Afejeixi ara á tot aixó que'l pare predicador está contant las vigas del sostre, rascantse'l nas y la barba, arreglantse'l bigoti, sense treures las paraulas de la boca y no dihent res de nou, ni bé ni bó.

Sort que á ca'n Vidal l' Urgell hi ha exposat tres grans quadros dels seus, y entre ells lo del siti de Girona pera la Exposició Nacional de Bellas Arts.

Molts artistes ara tenen lo taller obert als amichs y amateurs per haber acabat obras de empenyo destinadas á dita exposició.

En Paco Masriera ha fet lo cop ab la seva Maria de Magdala, que'm sembla que se'n endura la palma. ¡Noy, quina figura més caya! Tot es art y belleza. ¡Quin dibaix y quin color! Desde que estich enclostat á Barcelona no habia vist res mellor de bon tros. ¡Llástima que's quedi á Madrid com me temo.

En Fuxá també n' ha fet una de las sevas. L' Amor deu haber passat pe'l seu taller, l' ha agafat, y fins á tenirlo copiat no l' ha deixat anar. Es un xavalet plé de malicia, sense vena als ulls, ab lo carcax ó buyrach á la espatlla, sense re dins, y ab l' antorxa d' Himeneu á las mans cremantse las alas. Lo títol de l' obra diu: *Tampoco me sirven*. ¡Eh, que es un pensament digne d' en Bartrina!

Salut. Fins un altre dia.

TOMÁS

L' ABNEGACIÓ

POEMA ÉTICH

Continuació

Los demás serán iguales, com ho son los menestrals ab iguals drets y debers ó siga iguals facultats; puig que sols ne tindran duas las de obedir y callar: pero hi haurá un president que quedarà encarregat de reunirlos quan vulga, ó á mi'm passi pe'l cap, y dirlos lo que jo diga y dirme lo qu' ells dirán. Y com ha de ser un home dels més bons dels menestrals, desde ara nombro al que'm sembla d' entre ells lo més retirat que may en ningú disputa ni te may rivalitats; que no fa may cops de sabre ni denuncias criminals en fi no corta ni pincha com diria en castellá.

Pero no tindrà batuta, ni'n te cap necessitat, puig que sols per fer patxoca desde son siti elevat, basta un gros paper de solfa ó l' arquet d' un contraaix; qu' en quant á donar batutas ja'n estich escarmentat; may més vull deixar la meva ni'n vull veure, en lloch més, cap.

Y tenincho entés aixis, aquesta es ma voluntat: aixis vull organizada la orquesta de Castelar.

Y als que á ella perteneixin, dins de més ó méns anys, jo'ls hi prometo la gloria, y no pas la celestial que be prou l' hauran guanyada; sino una altre de més gran, que es la gloria madrilenya, ó siga viure de franch sens cap treball ni cuydado, sens suar cap gota may: pero fent que'ls altres suhin, que un ó altre ha de suar.

Una volta organizada ja la orquesta, vaig á dar unas quantas ordres serias, precisas y terminants que, per lo dit en Alcira, ja podeu comprendre ahont van.

En lo nostre repertori hi haurá de tot barrejat; segons los temps com nos vingan treurém los papers del sach. Pe'l maig los goigs de Maria; per l' istiu l' estil profa en festas majors de pobles y en los balls dels embalats; per Nadal, los villancicos; per carnestolts, can-cans, y rigodons y mazurcas y la galop infernal; y per la semana santa, vestits de pontifical, treurém los Stabats-mater, la Passió y algun salm; es á dir, que, per nosaltres, cambiarem aquell refrá de «ballar segons lo só» en «sonar segons lo ball.» Mes tenint sempre present y sens olvidarsen may, qu' en lo nostre repertori será secció principal la de música sagrada, á la qual darém entrada y atenció especial.

Perque, vaja, confessemho, si'ns proposém ser formals y volém ser homens d' ordre apreciables y apreciats, nos es precis separarnos d' aquella colla de gats que, seguint á n' en Darwin y á alguns altres perillans, se creuhen que'ls nostres avis y los dels nostres semblants, eran senzillament micos, gorilas ó ourag-outants.

Jo, vaja, per aixó no hi passo; se fa un paper poch brillant tenint una parentela d' ascendents tan animals; es precis, donchs, que vosaltres, seguint sempre los meus plans, creguéu tots ab los Sants Parcs y sigueu bons cristians católichs, apostólichs y romans.

Rufo MESTRAL.

LOS NIHILISTAS

continúan fentne d' aquellas que deixan blau. Ara s' entretenen depositant en las butxacas del emperador cartas que contenen terribles amennasas de mort en cas que segueixi las tradicions del seu pare.

S' han adoptat precaucions minuciosas pera descubrir al autor de las cartas ó qui las fica á la butxaca, habent sigut tot fins ara completament inútil.

¡Ni en Canonje!

Lo nou emperador está malalt, y un parte de Paris anyadeix que'ls nihilistas l' han envenenat...

Aqueixas noticias necessitan confirmació.

Lo parlament francés está discutint un projecte per rebaixar las horas de treball.

Parlarán, s' aprobará, fins se'n firmará un decret; mes com que del dit al fet hi ha tan tros per caminá...

En pochos dias s' han incendiat tres teatros: lo de Niza, lo de Módena y l' de Montpellier. Estarian condemnats al foch de l' infern.

Distingo. Lo predicador de Santa Clara va notificarnos l' altre dia que'n lo infern no hi ha foch.

Menos mal.

Bismark, ab motiu del avens que en totas parts fa la propaganda del socialisme, ha proposat als governs una lliga internacional pera perseguir los revolucionaris.

La premsa lliberal de tots los paissos s' hi oposa, demostrant que ab aixó vol engrandir Bismark son domini personal.

¡No'ls apar un disbarat lligarse pera obrar bé? Me sembla que'l que convé es estar ben deslligat.

PENSAMENT

Hem arribat á un temps en que es més difícil contraure un deute que tornar-lo.

CÁRLOS ALTADILL

EPITAFIS

Un poeta á n' aquí jau; deixeulo descansá' en pau, puig que mentres va esser viu sempre aná vestit d' istiu.

Aquí jau un empleat mort d' irregularitat.

GIMNÁSTICH

EPÍGRAMAS

Lo gran sentiment d' en Ferro es que quan se morirá ell mateix no podrá aná, en que vulga, al seu enterro.

P. P. PLÁ

Sempre'm diu la Marieta que'l cabell que porta es seu, y no ment; puig era meu y me'n doná una pesseta.

SI-MATA

—Vareig trobá'l mut Magi mentres anava ahí á l' aula. —Y no't va parlar de mi? —No'm va dir ni una paraula.

A. SALTIVERI

XARADA

A una total de dos tres un cop la prima tercera va dar-me una tres primera sens que jo l' hi hagués fet res.

TORTAMOLLA

ENIGMA

¡Qué es lo que un reb sense donarne gracias, de lo que'n disfruta sens saber cóm, que's dona als altres quan un mateix no sab ahont es y que's pert sense adonarsen?

I. LLEONART Y T.

GEROGLIFICH

K

Homa Gos

TV

I I I

+

††††††††††

ACSOIB

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA : Ras-pa-lla

QUINT DE PARULAS. — Taras. Álava. Ramal. Avara. Salas.

GEROGLIFICH Com més un es més vol esse

CORRESPONDENCIA

Un Gironi. Esta be l' epigrama arreglat anirá. || A. Soler V. Molt aprofitarem || T. B. (Lisboa). Gracias. || Salvador Martí. La xarada be, pero los geroqlifichs parteixa d' una base equivocada. || M. Gran Mestre. Lo final es massa descuidada. || J. Ferrán y Rosell. Las poesias no son del género del periódic. La xarada espera torn. || Ruch Nafra. Anirá l' epigrama arreglat. || Danton. Gracias. || Burriquito de Reus. La endevinalla be, lo demás no hía. || L. P. 'L' amor pastoril' es molt ignosent y mal versificat. || Andreu Arnall. Calma, calma; los versos no's fan tan depressa. ¿Que hi va á preu fet?

ADMINISTRACIÓ

J. S. (Montblanch). Enterats de sas duas cartas. || J. B. S. (Batea). Está te. || A. C. (Cedó). Queda suscrit. || F. B. (Grao). Está servit. || J. C. (La Riba). Conformes. Enviat lo n' 4. || J. B. (Lleida). Enterats. || F. P. (Cervera). Queda servit. Envié noticias. — R. S. (Vimbodí). Está be. || M. P. (Olot). Rebut l' import. Enviaré lo número prompte. || M. C. (Denia). Queda suscrit. || J. S. (Espolla). Id. id. || P. V. (S. Feliu de Guixols). Va rebre lo paquet tan prompte per ser festa'l divendres. Enviaré lo mateix de costum. || J. G. (Reus). Remesos. || J. R. (Vilanova). Donats al Sr. Perez. || C. B. y T. Sr. J. (Cerlandola). Conformes. || F. V. (Cabacés). Quedan servits. Envié noticias de aquesta terra.

LA TRAMONTANA

Se publica cada dissapte, y dona números extraordinaris sempre que ho demanan las circunstancias. Lo número suelto DOS QUARTOS y cada 25 exemplars UNA PESSETA.

Vuyt rals trimestre portat á domicili, en Barcelona y resto de Espanya. Setze rals en los paissos adherits á la Unió Postal.

Barcelona. Tipografía LA ACADEMIA, de E. Ullastres

BA

DIUMENJE DE RAMS

Núm. 9

LA TRAMONTANA

Pag. 4

— ¡ Obriu ! ¡ obriu ! que volém entrar.....
 — ¡ Juli ! ¡ juli !

(Si no hi ha forsa juli no anirém pas bé).